

Cuprins

<i>Prefață</i> (Petru Poantă)	5
<i>Cronologie</i> (Ștefan Iliescu)	11

POEME

Geneze

<i>În singuritate</i>	23
<i>Cântec</i>	24
<i>Poem pentru suflet</i>	25
<i>Lumină lină</i>	27
<i>În nopți</i>	28
<i>Versuri pentru versul meu</i>	29
<i>Confesió</i>	31
<i>Simon Cireneul</i>	32
<i>Facerea</i>	33
<i>Osana</i>	36
<i>Idolul</i>	37
<i>Descântec pentru micul olog</i>	38
<i>Jocul lui din patură și ghiold</i>	40
<i>Poemul meu</i>	46
<i>Dintre țărniuri</i>	47
<i>Marele viscol</i>	48
<i>Echaton</i>	50
<i>Umbra albă</i>	52
<i>Meridiane</i>	54
<i>Inima mea</i>	56
<i>Chrysalida</i>	57
<i>Podul</i>	58
<i>Agonie</i>	60
<i>Adolescență medievală</i>	62
<i>Staffin</i>	63

Cronică pe val de nisip	64
Elege	65
Poetul	66
Imn pentru broasca țestoasă	67
Gestație	69
Coralii	70
Purpură	71
De-a valul	72
Scrisoare din Honolulu	73
Marea	74
Ev subteran în Castelul Chillon	75
Interludiu	76
Afinții pacifici	78
Litoral	79

Istoriile agrippine

Prefață	85
Pielea și scheletul	87
Dintele de lapte	90
Jupân stomac	93
Pe o frunte-naltă	96
Într-o Veneție sangvină	98
Foiosul și plămâni	101
Inima, cântură castă	104
Cuvântă o palmă	109
Domnul creier arhitect	111
Frumosa chieșă	115
Degetele de la mână	118
În surâsul tău, domniță	123
Măria sa Hipotalam	124

Orele mamei

Predanie	131
Cântec de mirare	132
Cântec de leagăn	133
Contemplație	134
Cântec de săn	135
Cântec de brațe	137
Cântec de prânșor	139
Cântec de copac	140
Noaptea liniștită	143
Cântec târziu	143
Cântec de leagăn	144
Cântec de leagăn	146

Cântec de leagăn	147
Axion	148
Întrezăriri	149
Pieță	150

File de acatist

<i>Luminatul</i>	153
Starea întâi	153
Treapta întâi	156
Starea a doua	157
Treapta a doua	158
Starea a treia	159
Treapta a treia	160
Starea a patra	161
Treapta a patra	162
Starea a cincea	163
Treapta a cincea	164
Starea a șasea	165
Treapta a șasea	166
Starea a șaptea	167
Treapta a șaptea	168
Starea a opta	169
Treapta a opta	170
Starea a nouă	171
Treapta a nouă	172
Starea a zecea	173
Treapta a zecea	174
Starea a unsprezecea	175
Treapta a unsprezecea	176
Starea a douăsprezecea	177
Treapta a douăsprezecea	178
Starea a treisprezecea	179
<i>Luminătorul</i>	181
Starea întâi	183
Treapta întâi	184
Starea a doua	185
Treapta a doua	186
Starea a treia	187
Treapta a treia	188
Starea a patra	189
Treapta a patra	190
Starea a cincea	191
Treapta a cincea	192
Starea a șasea	193

Treapta a șasea	194
Starea a șaptea	195
Treapta a șaptea	196
Starea a opta	197
Treapta a opta	198
Starea a noua	199
Treapta a noua	200
Starea a zecea	201
Treapta a zecea	202
Starea a unsprezece	203
Treapta a unsprezece	204
Starea a douăsprezece	205
Treapta a douăsprezece	206
Starea a treisprezece	207

Anamneze

O viață-a fost	211
Pe lângă somn	212
Bazileul	214
Anamneză	215
Canona	216
Tigmetul	217
Facere	219
Anamneză	220
De atâtea ori	221
Amiază de vară	223
Anamneză	225
O singură dată	226
Viul vântii	227
Apocalipsă	228
Anamneză	230
Dascălul	231
Anotimpuri	232
Anamneză	233
Fiul Tunetului	234
Prometeu	235
De profundis	236
Nostalgie	237
Trec ani	238
Îviere	240
Masa lui Brâncuși	241
Clepsidra	242
Străinătate	243
Dor	244

Stanță rustică	243
Anamneză	246
Poarta	247
Apocrifă	248
Anamneză	249
Într-un târziu	250
Recunoștință	251
Epilogos la un pentalog	252
Facere	254
Echinoc	255
Durăță	256

Imn Eminescului la nouăsprezece cânturi

Starea întâi	261
Treapta întâi	262
Starea a doua	263
Treapta a doua	264
Starea a treia	265
Treapta a treia	266
Starea a patra	267
Treapta a patra	268
Starea a cincea	269
Treapta a cincea	270
Starea a șasea	271
Treapta a șasea	272
Starea a șaptea	273
Treapta a șaptea	274
Starea a opta	275
Treapta a opta	276
Starea a nouă	277
Treapta a nouă	278
Starea a zecea	279

Talmăciri din opera poetică a Sf. Grigorie de Nazianz

Ars Poetica	283
Panta Rhei	285
Psalm	286
Elegie	287
Rugă de seară	288
<i>Referințe critice</i>	291

Frumoasa chică

Frumoasa chică și bogată
În vițe, falduri și vălvori,
Cu talpa-n pori,
Cu coama-n nori,
Așa îmi căina odată
Un fir de păr din subțiori:
— Adeseori mă prinde mila
Că nu știu cin' te-a blestemat
Să fi mai rău ca un argat
Și să slujești, de jos, axila
(Vezi, între ea și encefal
Se cascadează un spațiu colosal).
Mă doare viața fără sens,
Neroditoare și obscură.
Ce ești mai mult decât faptură
Pierdută-n freacăta imensă
De nădușeli, miasme, zgură...?
De voi putea
(Și cred că pot),
Aș vrea să fac chiar azi ceva
Și pentru tine, biet ilot,
Și să te-nalț pe treapta mea
De unde poți sorbi zefirul,
De unde poți citi o stea.
— Îți mulțumesc, răspunse firul
Ștergându-și fruntea de sudoare,
Că-mi ești de bine voitoare
Și mă îmbii să fiu ce nu-s,
Dar mă întreb: putea-voi oare

Să mă ridic atât de sus
Și mai ales să mă mențin,
Când eu de Encefalul-Soare
Atât de mic sunt și străin?
— Ce Soare? E un fel de-a spune,
E creier, și-alteceva nimic.
De n-ar fi mai deștept un pic
Și mai saden,
Eu l-aș fixa
Printre ființele comune.
Să-ți spun acum ceva frumos
(Deși n-aș vrea să se audă):
Cu encefalul sunt chiar rudă.
Obârșia ființei mele
Nu-i nici în piele
Nici în os,
Ci undeva mai în vecie:
În chiar substanța cenușie.
Așa se face că-s de față
La orice fapt, la orice gând,
Și, să mă crezi, din când în când
Îi suflu chiar câte-o povață.

— Așa? se auzi o voce
Detunătoare și atroce
A unui encefal străin
Care ciulise o ureche,
Nutrind o dușmănie veche
Pentru mîntosul său vecin,
Așa? Mă tot miram de unde
Se iscă șoaptele fecunde
În viclenie și venin,
La uita răul und' se-ascunde!...
Și ascotind mai la-ndemână,
Străinul repezi o mână

Ce se-neâlci prin chica deasă
Făcând-o leasă
Și obială
Și dându-i bambi de cheltuială
Pe cel puțin o săptămână.

Într-un delir
De cald și frig
Umilul fir
Făcut covrig
Stăta chitic,
Tăcu chitic
Și nu păți nimic.
Dar spuse-o vorbă printre soți:
— Să nu te, omule, cocoți
Acolo unde-s domni păunii
Și-i lege lauda minciunii.

Degetele de la mână

Degetele de la mână,
Tinere și gospodine,
Cleveteau lângă fântână
Și ziceau de intestine
Că nu-s bune de nimic,
— Amărătă scartă, zău,
Răse degetul cel mic,
Să duci viața de hârdău
Și mărire de buric.
Cât imi sunt eu de geambaș
Ca un fante de pe Ji,
N-aș putea măcar o zi
Să-ndur traiul de uraș.
Fără zări despreunate,
Fără freamăt de zăvoi
Aș tânji ca-ntr-o cetate
Viermuită prin gunoi.
Cum așa sunt mațele
Când și-nfoaie lațele.
— Cum să nu se-ascundă-n ghioc,
Dacă sunt urâte foc?
Îi răspunse inelarul
Răsfațându-și chihlimbarul.
Când le vezi așa vârgate,
Gătuite și umflate
Cu pernire lacomă
Forfotind sub plapomă,
Parcă-s coropișnițe
Oblojite-n prișnițe.

— Nu le mai bocîți pustiul,
Nu-i de nici un interes,
Se vîri și mijlociul
Plin de ifos și de fes.
— Nu-i așa, răcni-n sobor
Degetul arătător,
Rădeți voi, dar nu-i de șagă.
V-ați deprins cu binele,
Știți că intestinele
Răd de munca noastră-ntreagă?
Tot ce le trimitem noi,
Cu desăvârșire tot
E redus la un șuvoi
De miasme și borhot.
Cea mai rumenă friptură,
Cel mai fraged cozonac,
Dulci la nări, gustoase-n gură,
Pe la mațe se prefac
Într-un soi de tocătură
De iahnîe și de smac
Cu miros urât și greu.
— Da, așa e, știu și eu,
Întări policele
Jucându-și arșicele.
Începînd de azi, eu zic
Să nu le mai dăm nimic.
Până când să fim pritoc
În bătaia lor de joc?
— Să le-ntoarcem apatele,
Ziseră cu toatele.

Degetele de la mână
Se ținură de cuvînt
Vreme de o săptămână,
Și-ncă două, și-ncă una,
Până ce-impliniră luna

Și-și pierdură din avânt,
Că-mi erau ca vai de ele,
Numai unghii, os și piele,
Degetul cel mijlociu
Se făcuse pirpiriu.
Inelarul
Își pierduse chihlimbarul
Și privea cum la vecine
Viața-i gata să leșine.

Fără să mai pregete,
Șubrelele degete
Bătăioase și nătânge
Cășunară, scurt, pe sânge,
— Pentru ce ești, nene, hoț?
(Sângele, precum se știe,
Face-n trup cărușie,
Samsarlăcuri și negoț.)
Noi ți-am dat pe datorie
Lapte acru și cărbuni,
Dar de-o vreme tu n-aduni
Și n-aduci în schimb nimic;
Nici slănină în aspic,
Nici căușuri
Cu piftie de albușuri,
Nici tu sare, nici măcar
Un grăunte de zahar.
— Da, mi-a goale carele,
C-au secat hambarele,
Le răspunse negustorul,
Și vorbește tot poporul
Că prin ele-a tras firașul
Cearta voastră cu orașul,
— Cum așa? Și ce-are-a face
Una cu cealaltă?

— Drace,

Zise sângele, păcat!

Voi nici astăzi n-ați aflat

Că desagi mei roșcați

Umblă și se-narcă bine

Pe la vămi de intestine

Și vă dau de unde dați.

Din borhoturile grele

Cu miasme de sodome

Trec în mărfurile mele

Numai dulciuri și arome,

Tot așa precum în lac

Din mocirlele afunde

Nuferi cresc și se desfac

Și-nfloresc zăpezi pe unde.

Deci, nu râdeți niciodată

De acei ce se frământă

'N tradă neagră și-ntinată.

Munca, da, li-i necurată,

Dar lucrarea lor e sfântă.